

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.97/2021/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. február 25. napján tartott másodfokú tárgyaláson meghozta a következő

V É G Z É S T:

A pénzmosás vétsége miatt Terhelt1 ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. február 26. napján kihirdetett 25.B.40/2021/7. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott tartózkodási helye: cím13, személyazonosító igazolvány száma: személyazonosító.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával 6440.- (hatezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlott köteles.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék 2021. február 26. napján – az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében – meghozott 25.B.40/2021/7. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás előkészületének vétségében [Btk. 399. § (8) bekezdés]; s ezért öt 2 évre próbára bocsátotta. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen – melyet a védő tudomásul vett – az ügyészség súlyosítás, intézkedés helyett büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.198/2021/2. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, intézkedés helyett közérdekű munka büntetés kiszabására tett indítványt. Az átirat utalt a Be. 750. § (4a) bekezdése értelmében a

felülbírálat teljességére és arra is, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, s a tényállást megalapozatlansági hibáktól mentesen állapította meg. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontja szerint irathú, okszerű bizonyíték értékelő tevékenységével, s a bűnösségre vont következtetéssel, valamint a cselekmény jogi minősítésével is. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróságnak a vádlotti tudattartalomra és szándéokra vonatkozó okfejtései maradéktalanul helytállóak. Utalt arra, hogy a jogi indokolás mindenben megfelel a követendő bírói gyakorlatnak. A bűnösségi körülmények felsorolását alapvetően helyesnek jelölte meg, ugyanakkor a súlyosító tényezőket indítványozta a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságával kiegészíteni, mert azt az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben statisztikai adatokkal is alá lehet támasztani. Emellett álláspontja szerint a cselekmény tárgyi súlyát nem lehet elbagatellizálni, hiszen a cselekmény előkészületi szakban maradása a vádlotton kívül esők oknak tudható be, ezért a kiszabott intézkedés sem az egyéni, sem az általános visszaható hatás eléréséhez nem elégséges, a vádlottal szemben ezért közérdekű munka büntetés kiszabása indokolt.

[4] Figyelemmel arra, hogy a vádlott tartózkodási helye a másodfokú eljárásban ismertté vált, az ítéltábla az ügyben a Be. 752. § (1) bekezdésének kötelező rendelkezése értelmében tárgyalást tűzött ki.

[5] A másodfokú tárgyaláson az ügyész a fenti átiratban foglaltakkal egyezően terjesztette elő perbeszédét.

[6] A védő a terhelt védekezésére is figyelemmel nem látott alapot a súlyosításra.

[7] A vádlott nem kívánt felszólalni, illetőleg utolsó szó jogán nyilatkozni.

[8] A fellebbezés nem vezetett eredményre.

[9] A másodfokú bíróság az ügyészségi fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 750. § (4a) bekezdésére és a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta.

[10] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az általános, valamint a C. továbbá CI. fejezet szerinti eljárásra vonatkozó, s adott ügyben releváns külön perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező, a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltétlen, továbbá a Be. 609. § (1) és (2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt.

[11] Az elsőfokú bíróság a terhelt nyomozás során tett vallomását ismertette, továbbá az okiratokat, iratokat is tárgyalás anyagává tette.

[12] A terhelt személyi körülményeire, ellene folyó büntetőeljárásra vonatkozó adatokat (Be. 561. § (3) bekezdés b) pont) a vádlott vallomása és az iratok alapján az alábbiakkal kellett kiegészíteni, pontosítani:

- A vádlott az általános iskola nyolc osztályát végezte el, szakképzettséget nem szerzett. Jelenleg egy raktárban végez alkalmi munkát, melyből havi 100-200.000 forint jövedelme származik. Kiskorú gyerekei jelenleg az édesapjukkal élnek, a vádlott eltartásukhoz havonta 20-30.000 forinttal járul hozzá. Betegsége nincs.

- Ellene a Fővárosi Törvényszéken 21.B.92/2021. szám alatt a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett új pszichotróp anyaggal visszaélés büntette miatt folyik büntetőeljárás.

[13] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű értékelésén alapul, így a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[14] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint igen részletesen teljesítette, bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, s állást foglalt a tekintetben, hogy egyes bizonyítékokat a tényállás megállapításakor mely okból fogadott vagy vetett el. E körben maradéktalanul helytálló érvek alapján vetette el a vádlott védekezését, s a másodfokú bíróság megítélése szerint nem vétett logikai hibát Terheltl terhelt számlanyitások időpontjában fennálló tudattartalmára vont ténybeli következtetésénél sem.

[15] Kétségtelenül helytálló a védő azon érvelése, hogy bankszámla nyitásra, több (legális) okból is sor kerülhet. Ugyanakkor az sem szorul magyarázatra, hogy egy személy erre irányuló döntését konkrét célszerűségi indokok alakítják ki, a véletlenszerűség vagy a motiváció nélküli bankszámlanyitás minden ésszerűségnek ellentmondana. A törvényszék helyesen fejtette ki, hogy a vádlott a bankszámlanyitásra elfogadható magyarázatot nem adott, az euró alapú számla az egyébként 12.000 forintban meghatározott havi nettó jövedelmének fogadására nem szolgálhatott. Mindebből szükségszerűen következik, hogy a számlanyitás másra, mint illegális tevékenység céljára nem szolgálhatott. Így a terhelt tudatának át kellett fognia azt is, hogy erre nem legális eredetű pénzeszegek fogadása érdekében van szükség, s magatartásával ezek megszerzésére magának és rajta kívül más személyeknek is lehetőséget biztosított. E következtetést egyértelműen igazolta az is, hogy a bankszámlán legális tevékenységből eredő pénzmozgás nem történt, viszont a számlanyitást követően rövid időn belül két olyan nagy összegű utalás is történt a terhelttel kapcsolatba nem hozható külföldi illetőségű cégek részéről, melyeknél a címzett is külföldi illetőségű, s a terhelttel kapcsolatban ugyancsak nem hozható gazdasági társaság volt.

[16] Ezen indokolás a vádlott másodfokú tárgyaláson tett vallomása alapján sem szorult módosításra, kiegészítésre, hiszen a terhelt az ügy érdemében nem kívánt vallomást tenni.

[17] A fentiek szerint irányadó tényállásból tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, és törvényesen került sor a cselekmény – elbíráláskori büntető törvény szerinti – minősítésére is.

[18] A Btk. 2021. január 1. napjától hatályos – pénzmosás bűncselekményét is érintő – változására figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 2. §-ára figyelemmel az elbíráláskori büntető törvény alkalmazhatóságának feltételeit vizsgálnia kell.

[19] S miután az elkövetéskori Btk. 399. § (5) bekezdésében meghatározott pénzmosásban való megállapodás vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel, míg az elbíráláskori Btk. 399. § (8) bekezdésében foglalt pénzmosás előkészületének vétsége egy évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, az a következtetése is megalapozott, hogy az elbíráláskori büntető törvény alkalmazásának volt helye.

[20] Az igen színvonalas jogi indokolásban foglaltakat az ítéltábla ezen túlmenően is mindenben osztotta.

[21] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyjából feltárta, az csak annyiban szorult kiegészítésre, hogy a vádlott terhére szól a hasonló jellegű cselekmények, különösen a főváros területére kiterjedő elszaporodottsága, melyre vonatkozó köztudomás az elsőfokú ítéletben írtakkal ellentétben a másodfokú bíróság megítélése szerint egyértelműen fennállt. Emellett az időmúlás, bár kétségtelenül a vádlott javára szól, nyomatékát csökkenti, hogy az eljárás elhúzódása jelentős részben a terhelt magatartásával állt összefüggésben.

[22] Ugyanakkor az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, figyelemmel a vádlott büntetlen előéletére és a cselekmény büntetési tételben is kifejezésre juttatott csekélyebb tárgyi súlyára, és az időmúlásra, sem látta szükségesnek az ítéltábla a büntetési célok maradéktalan érvényesülése érdekében büntetés kiszabását, azaz egyetértett a törvényszék által meghatározott joghátránnyal, a Btk. 65. § (1) bekezdése szerinti próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával. Az ügyészség által a fellebbezésben hivatkozott körülmények a próbaidő Btk. 65. § (3) bekezdés keretei között meghatározott, a törvényi minimumot meghaladó 2 éves időtartamában kellően kifejezésre jutottak.

[23] A bűnügyi költségre vonatkozó elsőbírói rendelkezés törvényes, annak törvényhelyére is pontosan hivatkozott az elsőfokú ítélet.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 752. § (1) bekezdése illetőleg a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerinti fellebbezési tárgyaláson az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, egyben rögzítette a vádlott tartózkodási helyét, és időközben megváltozott személyi igazolványának számát.

[25] A Be. 613. § (1) bekezdése értelmében megállapította a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költséget, s annak megfizetésére a vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte. A Be. 613. § (2) bekezdésének alkalmazására nem látott lehetőséget, tekintettel arra, hogy a vádlott másodfokú eljárásban történt kézrekerülése folytán került sor a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására.

Budapest, 2022. február 25.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k., dr. Raczky Katalin s.k., Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.40/2021/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.97/2021/26. számú végzése folytán 2022. február 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. február 25.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,

a tanács elnöke